

עפ"א 8525/01/15 - אחמד חוסין נגד ועדה מקומית לתכנון ובניה בקעת בית הכרם

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 8525-01-15 חוסין נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה בקעת בית הכרם
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת עדי חן-ברק
מערערים	אחמד חוסין
נגד	
משיבים	ועדה מקומית לתכנון ובניה בקעת בית הכרם

החלטה

בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בקריות בתו"ב 10746-10-11 (כב' השופטת לאופר-חסון) מיום 17/11/14 אשר במסגרתו גזר בית המשפט קמא את עונשו של המערער (אשר הורשע עפ"י הודאתו בעבירות שימוש במבנה ובמקרקעין בלא היתר), וגזר עליו קנס בסך 50,000 ₪ או 7 חודשי מאסר תמורתו. כן חייב בית המשפט קמא את המערער בתשלום סך של 25,000 ₪ בגין תשלום אגרת בנייה לרבות תוספת, וניתן צו הריסה אשר ייכנס לתוקף ביום 15/10/15 אלא אם כן יהיה עד מועד זה היתר כחוק.

כן ניתן צו להפסקת השימוש החורג שנעשה בפועל במקרקעין נשוא כתב האישום המתוקן, אשר ייכנס לפועל ביום 15/3/15 ויבוצע ע"י המערער אלא אם כן יהיה היתר כחוק עד אז.

בנוסף נקבע כי על המערער לחתום על התחייבות בסך 8,000 ₪ בערבות עצמית להימנע מלעבור עבירה מן העבירות לפיהן הורשע וזאת תוך שנתיים מהיום. הצידה ולא יתום המערער על ההתחייבות הנ"ל נקבע כי ייאסר למשך 45 יום.

1. המערער טוען כי המועד האחרון להגשת הערעור היה יום 2/1/15 - יום ו' בשבוע, ולפיכך המועד האחרון להגשת הערעור נדחה ליום 4/1/15 (יום א' בשבוע שלאחר מכן).

עוד נטען כי בא כוח המערער ניסה להגיש את הערעור ביום 4/1/15 אך מסיבות טכניות הקשורות במערכת נט המשפט לא הצליח להגיש את הערעור במועד זה, ומאחר שמזכריות בית המשפט היו סגורות, נמנע ממנו להגיש את הערעור במועד זה והוא הוגש יום לאחר מכן (ביום 5/1/15).

2. המשיבה טוענת כי דין הבקשה להידחות.

נטען כי המועד האחרון להגשת הערעור היה יום 1/1/15 (יום ה' בשבוע), ולפיכך מדובר ב-4 ימי איחור, כך שאין כל רלבנטיות לתקלה הטכנית הנטענת במערכת נט המשפט.

3. נקודת המוצא בנושא זה הינה כי:

"...על בעל דין לקיים את המועדים הקבועים בדין. כלל זה מושתת על עקרון סופיות הדיון והצורך בהצבת גבול להתמשכות ההליכים; הציפייה של הצד שכנגד שלא להיות מוטred לאורך זמן רב בנוגע לפסק-דין בו זכה; האינטרס של בעלי הדין ושל הציבור בכללותו לחיזוק היציבות, היעילות והוודאות המשפטית; וכן השאיפה להימנע מקשיים הכרוכים בניהול דיון בערעור או בבקשת רשות ערעור שהוגשו באיחור." בש"א 5636/06 נשר נ' גפן (23.8.06).

4. בהתאם לאמור בסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי רשאי בית המשפט, לבקשת המערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200 לחסד"פ.

כאשר מדובר בהליך פלילי אין צורך בקיומו של "טעם מיוחד" לשם מתן ארכה להגשת הערעור.

יחד עם זאת, בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין משמעות הדבר כי מתן ארכה בהליך פלילי ייעשה כדבר שבשגרה שהרי זהו היוצא מן הכלל ולכן אין ליתן ארכה להגשת ערעור בפלילים אלא בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת" (בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25/7/06); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11/8/09)).

5. בבחינת קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור בהגשת ההליך, יש לשקול, בין היתר, את משך האיחור; ההצדקה הנטענת לאיחור וכן את מהות ההליך העיקרי וסיכויי הלכאוריים, כאשר אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים, אלא על כל מקרה להיבחן לגופו בהתאם לנסיבות הרלוונטיות.

6. לאחר ששקלתי טענות הצדדים במקרה דנן, ותוך מתן משקל לאיחור הקל (הגם שהצדק עם ב"כ המשיבה לפיה המועד להגשת הערעור היה 1/1/15 ולא 2/1/15), כאשר אין לשלול סיכויי ערעור, ותוך התייחסות לעובדה כי עסקינן בנאשם בהליך פלילי לגביו נפסק כי יש להעדיף זכותו למצוי הליכים העומדים לרשותו עד תום על פני זכאות הציבור לוודאות משפטית (דברי כבוד השופט ג'ובראן בבש"פ 8197/13 אמסלם נ' מ"י ניתן ביום 8/1/14), הנני מתירה את הארכת המועד כמבוקש.

ניתנה היום, כ"א טבת תשע"ה, 12 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.